

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoPom/1/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112100012
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3112100012.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne vo veci starostlivosti súdu o maloletého A. Q. V., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny C., dieťa rodičov: V.. D. C., bydliskom N. F., W. A. 43/6, štátnej občianky SR a Ing. Q. V., bydliskom C. C., K. 1, štátneho občana SR, o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 14. februára 2013, č.k. 26PPOm/3/2012-18, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým uznesením zastavil konanie o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia. O trovách rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Svoje rozhodnutie odôvodnil konštatovaním, že podmienkou na nariadenie predbežného opatrenia je existencia uplatňovaného práva, ktorého právny dôvod spočíva v ustanoveniach Zákona o rodine. Predbežné opatrenie nie je konečné rozhodnutie a jeho účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov. Ďalšou podmienkou pre jeho nariadenie je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo toto právo účastníka ohrozené. Z uvedeného charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti, potrebné pre záver pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Ďalej vyslovil názor, že aj keď rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nie je rozhodnutím vo veci samej, má pre dotknuté osoby závažné dôsledky. V záujme ich právnej istoty zákon predchádza tomu, aby v tej istej veci (to znamená o tom istom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia podanom rovnakým účastníkom konania za nezmenených skutkových okolností) bolo predbežné opatrenie nariadené niekoľkokrát, alebo aby o tom istom návrhu boli vydané rozdielne rozhodnutia. Tento účel zabezpečuje Občiansky súdny poriadok negatívnou podmienkou, aby rozhodnutiu nebránila prekážka veci začatej v zmysle § 83 O.s.p., alebo právoplatne rozhodnutej v zmysle § 159 ods. 3 O.s.p. Tieto ustanovenia je potrebné aplikovať aj v konaní na nariadenie predbežného opatrenia. Prekážka veci rozhodnutej nastáva momentom právoplatnosti rozhodnutia, a preto len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže byť v rozsahu záväznosti výroku rozhodnutia táto vec prejednávaná znova. To však platí len v prípade, pokiaľ je daná totožnosť veci, ten istý nárok, o ktorom sa už právoplatne rozhodlo, ak sa opiera o ten istý právny dôvod vyplývajúci z totožného skutkového stavu. Totožnosť predmetu je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav, vymedzený petitom a vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení. Pre posúdenie, či je daná prekážka právoplatne rozhodnutej veci, nie je významné, ako bol skutok, ktorý bol predmetom konania, posúdený po právnej stránke. Ustálil tak, že v danej veci existuje prekážka veci právoplatne rozhodnutej, keď sa otec dieťaťa opätovne domáha svojím návrhom zrušenia predbežného opatrenia č.k. 30PPOm/2/2009-17 zo dňa 14.10.2009, ktorým bol maloletý A. Q. ponechaný v osobnej starostlivosti matky a nariadenia predbežného opatrenia, ktorým sa maloletý ponecháva v osobnej starostlivosti otca. Takéto návrhy otca boli právoplatne zamietnuté rozhodnutiami 32P/171/2009-81 zo

dňa 03.05.2010, ďalej 32P/171/2009-108 zo dňa 25.06.2010, 32P/171/2009-190 zo dňa 08.02.2011 a 32P/171/2009-206 zo dňa 28.02.2011. Uznesením č.k. 32P/171/2009-249 zo dňa 21.04.2011 bol právoplatne zamietnutý návrh otca, ktorý žiadal zrušiť uznesenie o nariadení predbežného opatrenia č.k. 30PPOm/2/2009-17 zo dňa 14.10.2009 a ponechaním maloletého v jeho osobnej starostlivosti, ďalej uznesením č.k. 32P/171/2009-311 zo dňa 15.07.2011 bol právoplatne zamietnutý návrh otca na zrušenie predbežného opatrenia č.k. 30PPOm/2/2009-17 zo dňa 14.10.2009 a napokon uznesením 32P/171/2009-358 zo dňa 07.11.2011 bol právoplatne zamietnutý návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým žiadal zrušiť taktiež citované predbežné opatrenie a ponechať maloletého v jeho osobnej starostlivosti. Ako dôvody v každom prípade otec uvádzal v podstate tie isté okolnosti, že sú medzi ním a matkou maloletého konflikty, matka maloletého s pomocou kolíznej opatrovníčky a súdu mu bráni v styku s maloletým, rozhodnutie považoval za diskriminačné z dôvodu pohlavia, matku maloletého považuje za zlého rodiča, ktorý nie je ochotný dohodnúť sa na úprave rodičovských práv a povinností. V návrhoch poukazoval najmä na neochotu zo strany matky dohodnúť sa na úprave styku otca s maloletým a túto okolnosť nepovažoval súd prvého stupňa za také skutkové zistenie, ktoré by predstavovalo zmenu pomerov, v dôsledku čoho by vyššieuvedené právoplatné rozhodnutia, zamietajúce návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia nezakladali prekážku veci rozhodnutej. Z nariadeného predbežného opatrenia č.k. 30PPOm/2/2009-17 zo dňa 14.10.2009, vyplýva, že dôvodom jeho nariadenia boli rozpory medzi rodičmi, ktoré môžu nepriaznivo ovplyvniť zdravý vývoj maloletého dieťaťa. Z návrhu otca, aj z tvrdení matky naďalej vyplýva, že ich vzájomné nezhody pretrvávajú, avšak k realizácii styku otca s maloletým v zmysle nariadeného predbežného opatrenia dochádza s výnimkou obdobia, kedy bol zdravotný stav maloletého zhoršený. Keďže nedošlo v danej veci k zmene skutkových okolností, uznesenie, ktorým súd zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia, považoval súd prvého stupňa za prekážku veci právoplatne rozhodnutej (§ 159 ods. 3 O.s.p.).

Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého, ktorý navrhol jeho zmenu tak, že bude zrušené predbežné opatrenie č.k. 30PPOm/2/2009 zo dňa 14.10.2009, ktorým súd ponechal maloletého A. Q. V. v starostlivosti matky a dieťa ponechané v osobnej starostlivosti otca Ing. Q. V.. Uviedol, že maloletý Q. A. pochádza z priateľského vzťahu s Mgr. D. C., s ktorou žili v jednej domácnosti do 19.10.2009, kedy bolo vydané predbežné opatrenie súdu č.k. 30PPOm/2/2009 a v ten deň aj vymenila matka dieťaťa zámok na bytových dverách a bráni otcovi v styku s dieťaťom. Uznesením č.k. 30PPOm/2/2009 zo dňa 14.10.2009 súd rozhodol o ponechaní maloletého v starostlivosti matky. Vo veci zverenia dieťaťa do osobnej starostlivosti vyniesol súd rozsudok, ktorý ešte nenadobudol právoplatnosť a ktorým súd zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky. Otec opakovane informoval súd o každom bránení styku otca s dieťaťom a súd všetky tieto informácie ignoroval. Podal osem návrhov na výkon rozhodnutia, ohľadne ktorých dosiaľ nebolo rozhodnuté. Podal preto návrh na predbežné opatrenie s názvom Návrh na 24-hodinové predbežné opatrenie podľa § 75a O.s.p., pričom súd prvého stupňa nerozhodol o návrhu na predbežné opatrenie do 30 dní, ale po 84. dňoch. Vyslovil názor, že postupom súdu, keď bolo zastavené konanie o nariadenie predbežného opatrenia bolo porušené jeho právo na prerokovanie veci spravodlivo ako jednej zo zložiek práva na spravodlivé súdne konanie. Taktiež súd nespĺnil svoju povinnosť náležite odôvodniť svoje rozhodnutie, pretože súčasťou obsahu práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd je aj právo účastníka konania na takéto odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré dáva odpovede na právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s uplatneným nárokom. Súdu prvého stupňa vyčítal, že v odôvodnení napadnutého uznesenia sa nezaoberal účinne námietkami, argumentmi a dôkazmi, ktoré súdu predložil v návrhu na vydanie predbežného opatrenia. Uznesenie považoval za také, ktorým súd deklaruje, že obmedzovanie osobnej slobody dieťaťa matkou bránením v styku dieťaťa otca, odmietaním dohody rodičov matkou, vyvolávaním konfliktov rodičov matkou je štandardom, u ktorého odchýlenie sa smerom k odstráneniu konfliktov medzi rodičmi ponechaním dieťaťa v starostlivosti otca je neželaným riešením. Poukázal aj na najčerstvejší konflikt, ktorý vyvolala matka dieťaťa tým, že bez jeho vedomia a súhlasu prihlásila maloletého na základnú školu. Pretože Okresný a Krajský súd v Trenčíne automaticky zamietajú návrhy otca iba preto, že otec je mužského pohlavia.

Krajský súd preskúmal napadnuté uznesenie v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a po oboznámení sa s obsahom zberných spisov Krajského súdu Trenčín spisových značiek 4CoP/86/2012, 17CoP/66/2011 a 17CoP/44/2011 zistil, že napadnuté uznesenie je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správne. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého netreba nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

Súd prvého stupňa správne zistil, že predbežným opatrením Okresného súdu Trenčín č.k. 30PPOm/2/2009 zo dňa 14.10.2009 bol maloletý ponechaný v osobnej starostlivosti matky. Zároveň matka podala na Okresný súd Trenčín návrh na zverenie maloletého do výchovy a určenie výživného, pričom o takomto návrhu dosiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté.

Súd prvého stupňa uvádza v odôvodnení napadnutého rozhodnutia v súlade so skutočnosťou, že otec dieťaťa po vydaní predbežného opatrenia č.k. 30PPOm/2/2009-17 zo dňa 14.10.2009, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne 5CoPom/1/2009-34 zo dňa 12.11.2009 opakovane (6x) návrhy na vydanie predbežného opatrenia, ktorými sa domáhal zrušenia predchádzajúceho predbežného opatrenia a odovzdania maloletého do starostlivosti otca. O týchto návrhoch ako súd prvého stupňa, tak i odvolací súd rozhodovali uzneseniami, ktoré sú citované v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. V nich bolo účastníkom konania vysvetlené, že nie sú dané dôvody na zrušenie predbežného opatrenia tak, ako sú uvedené v ustanovení § 77 ods. 2 O.s.p., keď otec vo všetkých svojich podaniach považuje za dôvod na zrušenie predbežného opatrenia v podstate tú skutočnosť, že dôvody pre jeho vydanie nikdy neexistovali. V odôvodnení uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoP/66/2011-319 zo dňa 15. augusta 2011 bolo uvedené, že súd prvého stupňa začal konať vo veci úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, avšak práve v dôsledku sústavných opakovaných návrhov na vydanie predbežného opatrenia a žiadosti o zrušenie predchádzajúceho predbežného opatrenia nie je možné vo veci konať a vydať rozhodnutie o tom, kto má maloleté dieťa vychovávať. Rovnako bol vyslovený názor, že dokazovanie na okolnosti, ktorý z rodičov má lepšie predpoklady pre výchovu maloletého dieťaťa, je možné vykonávať len v rámci konania o zverenie do osobnej starostlivosti a nie v súvislosti s vydaním predbežného opatrenia, ani jeho zrušením. Vzhľadom na to, že dôvody návrhov na vydanie predbežných opatrení zo strany otca maloletého dieťaťa sa opakovali, bolo rozhodnuté Krajským súdom v Trenčíne uznesením zo dňa 13. augusta 2012, č.k. 4CoP/86/2012-512 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým bol zamietnutý ďalší návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia, bolo zrušené a konanie o zrušení a nariadení ďalšieho predbežného opatrenia bolo zastavené. V rozhodnutí vyslovil krajský súd názor, že aj keď rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nie je rozhodnutím vo veci samej, má pre dotknuté osoby závažné dôsledky. V záujme ich právnej istoty zákon predchádza tomu, aby sa v tej istej veci (to znamená o tom istom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia podanom rovnakým účastníkom konania za nezmenených skutkových okolností) nariaďovalo predbežné opatrenie niekoľkokrát, alebo aby o tom istom návrhu boli vydané rozdielne rozhodnutia. Tento účel zabezpečuje Občiansky súdny poriadok negatívnou podmienkou, aby rozhodnutiu nebránila prekážka veci začatej v zmysle § 83 O.s.p. alebo právoplatne rozhodnutej v zmysle § 159 ods. 3 O.s.p. Prekážka veci rozhodnutej v zmysle § 159 ods. 3 O.s.p. nastáva momentom právoplatnosti rozhodnutia, a preto, len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže byť v rozsahu závažnosti výroku rozhodnutia táto vec prejednávaná znova.

Návrhom na vydanie predbežného opatrenia, ktoré podal otec maloletého dieťaťa 22.11.2012, sa opätovne domáhal nariadenia predbežného opatrenia, ktorým by súd zrušil predbežné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 30PPOm/2/2009 zo dňa 14.10.2009, ktorým bol maloletý ponechaný v osobnej starostlivosti matky a žiadal vydať predbežné opatrenie, na základe ktorého by bol maloletý ponechaný v osobnej starostlivosti otca. Za dôvod vydania takéhoto predbežného opatrenia opätovne považoval len bránenie otcovi v styku s maloletým a sústavné nezhody rodičov týkajúce sa stretávania alebo iných práv a povinností rodičov voči maloletému dieťaťu. Súd prvého stupňa preto opodstatnene konštatoval prekážku veci rozhodnutej, ktorá v zmysle ust. § 159 ods. 3 O.s.p. bráni tomu, aby sa o tej istej veci konalo znovu. Správne ustálil totožnosť účastníkov, ako aj totožnosť skutku, keď otec dieťaťa sa opäť domáha len zrušenia nariadeného predbežného opatrenia, a to na rovnakom skutkovom základe, t.j. že nesúhlasí s jeho vydaním, nie je pre neho akceptovateľné a poukazuje na nezhody rodičov v súvislosti so stretávaním. V tejto súvislosti je bezvýznamné, že o návrhu na vydanie predbežného opatrenia žiadal otec maloletého rozhodnúť do 24 hodín a poukazoval na ust. § 75a O.s.p.. Súd prvého stupňa návrh správne posúdil podľa jeho obsahu. Odvolací súd preskúmaním zistil, že napadnutým rozhodnutím neboli porušené práva otca dieťaťa tak, ako vyplývajú z rozhodnutia Ústavného súdu SR IV US 163/08 a právo na prerokovanie veci spravodlivo s princípom kontradiktórneho prerokovania veci, keď z práva na spravodlivý proces má vyplývať aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkazovými návrhmi strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa uviedol, z akého dôvodu sa už nezaoberal vecne návrhom na vydanie predbežného opatrenia. Takýmto dôvodom je skutočnosť, že ide o opakované návrhy na nariadenie predbežného opatrenia, o ktorých už bolo súdom rozhodnuté, a preto tvoria predchádzajúce rozhodnutia prekážku veci rozsúdenej. Nebolo preto možné zaoberať sa opakovane námietkami, týkajúcimi sa nezhôd medzi rodičmi dieťaťa, pretože tieto v danej situácii nemajú význam pre rozhodnutie. O návrhoch na nariadenie predbežného opatrenia bolo opakovane rozhodnuté, pričom bolo poskytnuté účastníkom aj poučenie, že definitívna úprava práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu bude vykonaná rozsudkom súdu o zverení do osobnej starostlivosti dieťaťa, pričom zo žiadneho z návrhov nevyplynuli žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali rýchlu a účinnú úpravu práv a povinností voči maloletému dieťaťu, a to formou predbežného opatrenia.

Krajský súd preto uznesenie okresného súdu potvrdil.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.